

uit een salon de terrasschilder :
de zon boven je haar is anglais
en denken bloedrood op je kaken
is getooid met hulst

haar sieraden in het teater :
au theisme, theïste, theïste

haar ogen denken in het blauw
maar de kleur van de hemel is lösch
en die steen is van shileen

een woord wordt iemand
-een teken op een kruis

een rondje doe je altijd
zonder ende

en je kleren kan ik ruiken
al sluit je af op een hoek

cut is cut is cute

kijk naar je lijk, je eigen tijd
bij de samanen die hun werk
niet afmaken en zich tooien met kralen

een dominee is een schilder
en een kwast is een gat
van hout dat niet past
het hout dat barst-

olpe is wat onbeholpen
de taal van de onnozelen in hun kol

het licht zuivert en wit het rood van de roos

en spreeuwen boven de cirkelstraat
roepen het woord
van de capucijn
dat is bruin of brune

De zon stijgt. En
het huis is tegen het buizen van de maan

De muren van het huis
zijn bakrood van wishfull thinking

Het dubbele zien :
de lippen van de maan

welke man beërft de maan-
welke maan beërft de man-
welke man beërft de maan-
welke maan beërft de man-

Het erf beërft de maan
(samson rood
is wat hij bast)

De vrede is een dagdief

Michel HUISMAN

* Uit : "PÖEZIEKRANT", tweemaandelijks tijdschrift, jaargang 7,
nr. 4, juli-augustus 1983, blz. 17.